

Tarnay Ivor meghalt

(A Délmagyarország munkatársától) Tarnay Ivor Csanádmegye ny. alispánja 67 éves korában szerdára virradóra váratlanul meghalt.

A távirat a magyar közélet tragikus veszteségét adja hírül mindenkinek, aki tanuja lehetett a boldog, békés Nagymagyarország társadalmi és kulturálatlan fejlődése egy gyönyörű fejezetének. Tarnay Ivor neve többet jelentett, mint egy vezető pozícióban levő, vármegyét kormányzó főtitkarsági állását és tevékenységét, Tarnay Ivor nevéhez az alkotás, a kultúrszeretet, az ősi vármegye hitének és szellemének, az ősi talajból gyökerező haladó magyar közéletnek egy nagyszerű fejezete fűződik. Vele most eltűnik a régi magyar közéletből egy olyan arc, amelyet bronzban örökített meg nem a szobrász, nem is az emlékeztető, de alkotásai és egyénisége. Valójában regényalakká vált. Csanádmegye kulturális pánja, aki végig kitartott a megyei vártán, őrizve annak nemes, százados hagyományait, ősi és törzsokeken magyar szellemét. Kulturális pánjának nevezte el az élet, a muló és forgó hétköznapi világát, amiúhogy a hétköznapi névtelen járőkelője nevezte el a Móra-parkot is arról az íróról, akinek nem adatott meg a hivatalos emlékeztető, akihez a csanádi kulturális pán egy életre szóló barátság és közös eszmények kapcsolódtak. Vallomásaiban Tarnay Ivor egyéniségét és emléket a kulturális pán sokévtizedes szociális és kulturális munkássága őrizi Makón és az egész magyar közéletben.

Tarnay Ivor régi makói családból származott, apja Tarnay Antal 48-as honvéd volt, az aradi vár foglya, az ő ősi magyar házában kapta az első benyomásokat és az első utat a kultúra, a magyarság szeretetében az országjáró híres későbbi megyei alispán. A család közeli rokonságba került a másik híres csanádi családhoz, a Návayakhoz, amelynek egyik hőse a már lirtagjának, Návay Lajosnak emléket Tarnay Ivor örökítette meg a makói szoborban. Návay Lajos emlékének megörökítésére Tarnay Ivor gyűjtötte össze a szükséges összeget és ezzel érben örökítette meg a magyar politikai élet 1919-ben már lirtalált halt nagy alakját. Mint joggyakornok kezdte hivatali működését az ősi vármegyeházán, fokozatosan emelkedett, először aljegyzőnek majd főjegyzőnek választották meg, nemsokkal később rábízta a megye kormányzatát, amelyet mintaszerűen oldott meg. Makay-Petrovics Györggyel, Makó korábbi polgármesterével, majd képviselőjével együtt fáradhatatlanul végezte szociális és kulturális munkáját a megye és benne Makó fel-emeléséért, haladásáért. Mintaszerű közigazgatást valósított meg, nagy anyagi fellendülést teremtett alkotásaival a megyében. Korszakokra kiható munkássága után három évvel ezelőtt vonult nyugalomba akarata ellenére, munkabírásának teljességében, az emlékeztető körülmények között. Mióta el kellett hagynia életének ez élő darabját

és értelmét, a megyeházi dolgozószobáját, azóta szinte apatikusan szemlélődve húzódott be magányába, de olykor egy-egy kiállításával, beszédével továbbra is állta az őrhelyét. Nyugdíjaztatásának formálisan lelki beteg lett, amelyhez hozzájárult később fellépő betegsége is. Elhúzódva, passzíven, de még sokáig eleven frissességgel, a közérdeklődések állandó figyelmével is bizonyította szellemének, munkabírásának töretlenségét, míg azután most váratlanul, töretlen erőben érte utol a váratlan halál.

Néhány nappal ezelőtt megfázott, ügyet sem vetett a látszólag muló, könnyű őszi influenzára, már jobban is lett, mindenki úgy látta, hogy minden következmény nélkül hever ki a könnyű megfázást. Kedden este még jókedvűen játszott a unokájával, majd rendes időben, minden panasz nélkül lefeküdt, éjjel váratlanul szívgöngyöngös lett fel és reggel fél 5 órára szíve — ez az annyszor és annyi nemes ügyért dobogó szív — megszünt dobogni.

Vérbeli és elhivatott kultúrember volt Tarnay Ivor, akinek egyénisége valóban regénybe kívánczik e sovány példákkel teljes időben. Nemcsak nagy kulturájú és nagy képzettségű közigazgatási szakember volt, nem csak hivatott volt egy vármegyét kormányozni, de maga is számszázalékosan kultúrember volt. Ávatottan forgatta a tollat, egy-egy beszéde mintaszerű cselekedet volt, emellett nem szűnt meg tanulni, pallérozódni, ismereteit állandóan bővítette, a legjobb értelemben vett literáry gentleman és szenvedélyes olvasó volt. Emellett lelkesedését minden művészet szolgálatába állította, lett légyen az képzőművészet, vagy zene. Hosszu éveken át teljesen ingyen bocsátotta rendelkezésre hangversenyek és kiállítások céljaira a vármegyeház diszterpét, maga is bőkezű mecénás volt, gyűjtötte a könyveknek és mindannak, ami szép és nemes. Hervadhatatlan érdeme van abban, hogy Makó városát és a vármegyeházát a műalkotások egész sora díszíti. Hány-szor fordult elő, hogy beutazott Szegedre, hogy meghallgasson egy-egy hangversenyt, megnézzon egy-egy kiállítást, vagy részt vegyen egy-egy irodalmi előadáson. És amit lehetett, azt átvitte magával Makóra is. Hervay István alispán után ő lett a Szinpartoló Egyesület elnöke, nem szűnt meg dolgozni a magyar színészetért, élet-halálharcot vívott, hogy a Hollósy Kornélia-színházat ne bontsák le a csákányok. Ezeken kívül is szinte se szá-

DEL MAGYARORSZAG
Csütörtök, 1941. OKTÓBER 2.

3

SZELECZKY ZITA, LATÁR

Sárdy János

LEÁNYVÁSÁR

Az őszi szezon nagy magyar filmeseménye
Szombaton bemutató

KORZÓBAN

ri, se száma kulturális és nem utolsó sorban szociális tevékenységének a széles néprétegek érdekében. Megalapította a makói Stefánia-Szövetséget, a Makói Zenekedvelők Egyesületét, a Régészeti Társulatot és számos más jótékony emberbaráti egyesület, intézmény fűződik nevéhez.

A csanádi és vele a magyar közélet megilletődött áll holtteste mellett. Váratlan halála mindenütt mély részvétet keltett. Dr. Diósszilágyi Sámuel főorvos, régi hű, egyik legközelebbi barátja kezelte betegségében, mindent elkövetett, hogy megmentse Tarnay Ivort, az éjszaka fellepett szívgöngyöngös ellen azonban hiába volt az emberi tudás és küzdelem. Tarnay Ivor holttestének hírére szerdán reggel felvonták a makói vármegyeházára a gyászlobogót, a megyével együtt gyászol a városháza és a város is. Kiterjedt előkelő rokonság, a hozzátartozók sora mellett a tisztelők és barátok nagy tábora áll lehajtott fővel a ravatal előtt. A Délmagyarországot régi, meghitt közeli szálak kapcsolják hozzá, cikkei nem egyszer díszítették lapunkat, a régi barát, a nemes egyéniség mellett a Délmagyarország Rt. igazgatósági tagját is gyászolja. A csanádi kulturális pán holttestét pénteken délelőtt 11 órakor kísérik el utolsó útjára a közélet mély gyásza mellett Makón a Szent János-tér 11. szám alatti gyászszobából.

Tárgyalások Budapesten Szeged 3 és félmillióس beszerzési kölcsonének felvételéről

Tukats főispán, Pálffy polgármester és Rosta képviselő a paprika ármegállapító értekezleten, ahol 27 féle paprikaárat állapítottak meg

(A Délmagyarország munkatársától) Amint ismeretes, dr. Tukats Sándor főispán dr. Pálffy József polgármesterrel és Rosta Lajos képviselővel kedden Budapetre utazott, hogy különféle helyi problémák ügyében előterjesztéseket tegyenek, illetve tárgyalásokat folytassanak az illetékes minisztériumokban. Érdeklődtünk a budapesti tanácskozások eredményéről és érdeklődésünkre Pálffy polgármester a következőket mondotta:

— A paprikakérdés ügyében a mostani budapesti út során nem került sor az úgynevezett kontingentáló rendelettel kapcsolatos szegedi álláspont megvitatására, illetve előterjesztésre. Csak paprikaármegállapító tárgyalások folytak, amelyeknek során 27 féle paprikaárat állapítottak meg a minisztériumban. A tárgyalások során természetesen a szegedi álláspontot képviseltük s ebben a tekintetben jó eredményt értünk el.

A másik fontos szegedi probléma: a búzavészárítás ügyében is kérdést intéztünk Pálffy pol-

gármesterhez. Ismeretes, hogy a közgyűlés Hozzájárult ahhoz, hogy a város 3 és félmillió pengőس kölcsönt vegyen fel s ebből a pénzből gabonát vásároljon a város lakossága téli szükségletének ellátására. A közgyűlési döntéshez még a miniszternek is hozzá kell járulnia, ezt a kérelmet személyesen adta elő Tukats főispán, Pálffy polgármester és Rosta képviselő a minisztériumban. Ebben a kérdésben két minisztériumban tárgyalt a város vezetősége: a földművelésügyi minisztériumban és a belügyminisztériumban. A tanácskozásokra vonatkozóan a következőket mondotta a polgármester:

— A búzabeszerezési kölcsön ügyében folyó tárgyalások még nem értek véget, azokról egyelőre nincs új közölni való. Mindenesetre kedvező mederben haladnak a tárgyalások, amelyeknek célja mindenképpen biztosítani Szeged közellátását.

Telt házak

Áhítatos csendben,
őnfeledt gyönyörrel
élvezték a szezon legjobb filmjét, az

ESZMÉNYI
ASSZONY

grandiózus filmet,

CHARLES BOYER

és Catherine Hepburn főszereplésével.

Siessen jegyét megváltani, hogy megelőzze a sorbaállást. — Ma és holnap is

a Belvárosi Moziban

5. 7. 9

Jönnek a



KORZÓBAN

Ma 5, 7 és 9 órakor

HILDE KRAHL, GUSTAV FRÖHLICH,
Gusti Huber, Theo Lingén vígjátéka

EGY SZÍV KIADÓ

SZÉCHÉNYI MOZI

Csütörtökön utoljára!

5. 7. 9

Két remek repris

1.

MÁRCIUSI MESE

Bűbajos magyar vígjáték. RADAY, TURAY,
TÖRZS, BERKY, KABOS, GÖZÖN.

2.

Az erdők haramiája

Remek vadnyugati regény: Győz az igazság!
Mától: UJ UFA HIRADÓ!